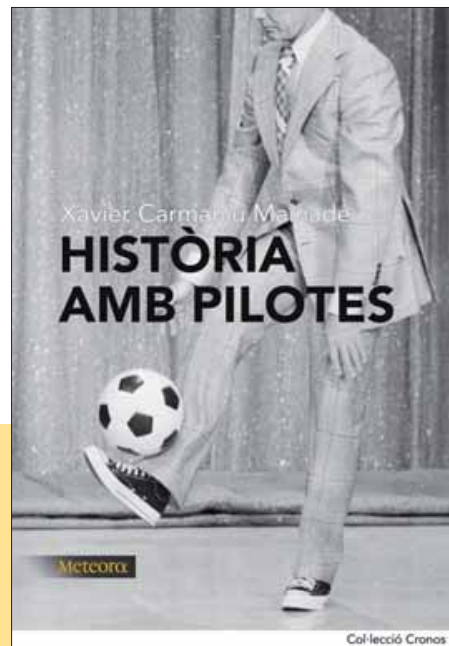

■ **entrevista** per Manel Vega Nicolàs

Xavier Carmaniu:

“La política i el Barça sempre han tingut lligams de tota mena”

Xavier Carmaniu Mainader (Girona, 1975) és historiador. Ha col·laborat a RAC1, COM Ràdio i Catalunya Ràdio, entre d'altres. Actualment, presenta l'espai d'entrevistes *La ciutat dels llibres* a Televisió de Girona. El seu últim llibre és *Història amb pilotes*, d'Editorial Meteora, en què ens proposa l'onze inicial d'un dels equips més influents dels darrers 120 anys.

Com en Pep Guardiola, vostè també ha descartat algun futbolista per no tenir-hi *feeling*?

L'onze inicial del meu equip està pensat per donar una visió general de la història del segle XX. El primer jugador és el fundador del Palamós, el club degà d'aquest país. L'he triat, bàsicament, perquè he escrit el llibre a Catalunya. També he volgut destacar el paper de la dona en aquest esport, ja que hi juga des de l'inici, i per això he dedicat l'últim capítol al futbol femení.

Quins jugadors hi ha a la banqueta? Durant el partit n'hauria d'entrar algun al camp?

Doncs, se m'acut Jean-Marc Bosman. Aquest futbolista belga va donar nom a la famosa llei que permet la presència de jugadors comunitaris sense ocupar plaça d'estranger.

Què ha fet per poder gestionar tota la informació?

Història amb pilotes és un exercici de funambulisme. He intentat trobar l'equilibri entre les dades futbolístiques i les històriques. A més, he procurat fer-ho amb un to àgil per enganxar el lector. Si ho he aconseguit, ja és una altra història...

D'altra banda, quin pensa que és el secret de l'èxit del futbol?

Aquesta és la pregunta del milió! Sóc sincer? Doncs, no en tinc ni idea. Pot ser per diversos motius, la veritat. És un esport, per exemple, en què

l'equip dèbil encara pot guanyar el fort. Tothom recorda la victòria de l'Alcorcón! A més a més, els seguidors hi aboquen un munt de sentiments que van més enllà del rectangle de joc... El futbol, al cap i a la fi, és una peça clau del segle XX. A Catalunya, també. Malgrat tot, els historiadors catalans no li han fet gaire cas.

El Mundial serà important per a la república de Sud-Àfrica?

Doncs, encara és molt d'hora per saber-ho. El seu ressò, però, serà planetari. Apareixerà molt més en els mitjans internacionals i, a més a més, hi haurà un esforç molt gran en l'organització i la creació d'infraestructures per al Mundial. Cal veure si tot això servirà per alguna cosa, si serà rendible per cohesionar el país. A Espanya, per exemple, el Mundial de 1982 va servir per demostrar que es deixava enrere el franquisme. Després dels JJOO de 1992, Barcelona també va fer un salt enorme.

Vostè diu: “La política, sempre que ho ha cregut necessari, ha fet servir el futbol i els futbolistes”. Un exemple d'aquesta afirmació podria ser en Joan Laporta?

Laporta sembla que vol aprofitar el ressò del seu càrrec per fer política. Durant els anys noranta, això no obstant, ell ja va militar al PI. No siguem ingenus, però. La política i el Barça sempre han tingut lligams de tota mena. A tots els partits polítics, finalment, els interessa tenir algú assegut a la llotja.

Quin camí segueix un historiador per acabar treballant als mitjans?

El de l'atzar i la sort, com en gairebé tot. Bé, això i un expedient acadèmic discret. Durant els anys de BUP vaig voler treballar a la ràdio. Malauradament, no vaig aconseguir prou nota per entrar a la carrera de Comunicació Audiovisual, ni tampoc per a la de Periodisme. Per tant, vaig estudiar Història. No me'n penedeixo gens, però! Mentrestant, vaig col·laborar a Ràdio Salt. Després es va fundar Ona Girona... Una cosa et porta a una altra...

Hi ha gent que diu que els historiadors reescriuen la història. Què en pensa?

Que ningú cregui que la història és una mena de novícia tancada en un convent, que es manté verge i immaculada. La feina dels historiadors és estudiar el passat incidint en alguns aspectes que els preocupen. Si vostè i jo ens posem davant del Gernika de Picasso segur que no veurem el mateix, ni tampoc ens fixarem en les mateixes parts del quadre. Amb la història passa el mateix. Amb tot, però, també n'hi ha que manipulen el passat per justificar el present o per atacar determinats discursos ideològics.

L'ésser humà ha après dels seus errors històrics?

Rotundament, no. Només cal veure el conflicte entre els àrabs i els israelians, per exemple.

Nocturama
Fotoblog

Fotografías
de Marcelo Aurelio
www.marceloaurelio.com

